

PRESUDA OPĆEG SUDA (drugo vijeće)

14. veljače 2012.(*)

„Žig Zajednice – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Verbalni žig Zajednice BIGAB – Apsolutni razlog za odbijanje – Nepostojanje zle vjere – Članak 52. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”

U predmetu T-33/11,

Peeters Landbouwmachines BV, sa sjedištem u Etten-Leuru (Nizozemska), društvo koje zastupa P. Claassen, odvjetnik,

tužitelj,

protiv

Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM), koji zastupa P. Geroulakos, u svojstvu agenta,

tuženika,

a druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem OHIM-a, intervenijent pred Općim sudom, je:

AS Fors MW, sa sjedištem u Saueu (Estonija), koji zastupaju M. Nielsen i J. Hansen, odvjetnici,

povodom tužbe podnesene protiv odluke prvog žalbenog vijeća OHIM-a od 4. studenoga 2010. (predmet R 210/2010- 1), koja se odnosi na postupak za proglašavanje žiga ništavim, koji se vodi između društava Peeters Landbouwmachines BV i AS Fors MW,

OPĆI SUD (drugo vijeće),

u sastavu: N. J. Forwood (izvjestitelj), predsjednik, F. Dehousse i J. Schwarcz, suci,
tajnik: E. Coulon,

uzimajući u obzir tužbu podnesenu tajništvu Općeg suda 24. siječnja 2011.,

uzimajući u obzir OHIM-ov odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 11. svibnja 2011.,

uzimajući u obzir intervenijentov odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 27. travnja 2011.,

uzimajući u obzir činjenicu da stranke nisu podnijele zahtjev za zakazivanje rasprave u roku od mjesec dana od dostave obavijesti o zaključenju pisanog postupka te da je stoga odlučeno, na temelju izvještaja suca izvjestitelja, u skladu s člankom 135.a Poslovnika Općeg suda, da se odluka donese bez usmenog postupka,

donosi sljedeću

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Intervenijent, AS Fors MW, podnio je 31. ožujka 2005. prijavu za registraciju žiga Zajednice Uredu za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni) (OHIM) na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 od 20. prosinca 1993. o žigu Zajednice (SL 1994., L 11, str. 1.), kako je izmijenjena (zamijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice (SL L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.)).
- 2 Žig za koji je podnesena prijava za registraciju jest verbalni znak BIGAB.
- 3 Proizvodi za koje je podnesena prijava za registraciju pripadaju razredima 6., 7. i 12. Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen, te za svaki od tih razreda odgovaraju sljedećem opisu:
  - razred 6.: „obični metali i njihove legure, neelektrični metalni kabeli i neelektrične metalne žice, proizvodi od običnih metala koji se ne ubrajaju u druge razrede, metalni spremnici” [neslužbeni prijevod]
  - razred 7.: „strojevi i alatni strojevi, motori (osim motora za kopnena vozila), spojke za strojeve i prijenosi za uređaje (osim onih za kopnena vozila), poljoprivredne sprave [ne ručne], automatski uređaji za vuču, dizalice (aparati za dizanje)” [neslužbeni prijevod]
  - razred 12.: „vozila, uređaji za kretanje po zemlji, vodi ili zraku, priključna vozila s kukastom dizalicom, nagibne prikolice, prikolice za prijevoz, prikolice za drvenu građu” [neslužbeni prijevod].
- 4 Prijava žiga objavljena je u Glasniku žigova Zajednice br. 45/2005 od 7. studenoga 2005., a žig BIGAB registriran je kao žig Zajednice 20. ožujka 2006. pod brojem 4363842.
- 5 Tužitelj, Peeters Landbouwmachines BV, podnio je 6. rujna 2007. zahtjev OHIM-u za proglašavanje tog žiga ništavim za sve proizvode za koje je registriran. Razlozi za proglašavanje ništavosti na koje se pozvao u prilog tom zahtjevu bili su oni navedeni u članku 51. stavku 1. točki (b) Uredbe br. 40/94 (koji je postao članak 52. stavak 1.

točka (b) Uredbe br. 207/2009), u članku 52. stavku 1. točki (c) Uredbe br. 40/94 (koji je postao članak 53. stavak 1. točka (c) Uredbe br. 207/2009) u vezi s člankom 8. stavkom 4. Uredbe br. 40/94 (koji je postao članak 8. stavak 4. Uredbe br. 207/2009), kao i u članku 52. stavku 1. točki (b) Uredbe br. 40/94 (koji je postao članak 53. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009) u vezi s člankom 8. stavkom 3. Uredbe br. 40/94 (koji je postao članak 8. stavak 3. Uredbe br. 207/2009).

- 6 Tužitelj u biti tvrdi da je intervenijent u trenutku podnošenja prijave za registraciju osporavanog žiga postupao u zloj vjeri i da je njegov jedini cilj pri podnošenju prijave bio spriječiti tužitelja da i dalje prodaje poljoprivredne proizvode pod žigom BIGA unatoč činjenici da je tužitelj pravo na taj žig imao ranije.
- 7 Odlukom od 4. prosinca 2009. Odjel za poništaje u cijelosti je odbio zahtjev za proglašavanje ništavosti.
- 8 Tužitelj je 2. veljače 2010., na temelju članka 58. do 64. Uredbe br. 207/2009, podnio žalbu OHIM-u protiv odluke Odjela za poništaje.
- 9 Prvo žalbeno vijeće OHIM-a odbacilo je tu žalbu odlukom od 4. studenoga 2010. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) pozivajući se u biti na sljedeće razloge:
  - pravni režim uspostavljen Uredbom br. 207/2009 temelji se na načelu „prava prvenstva”, u smislu da se vlasništvo nad žigom Zajednice ne stječe ranijom uporabom nego ranijom registracijom,
  - jedan od načina primjene tog pravila propisan je člankom 52. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 207/2009, u skladu s kojim se žig Zajednice proglašava ništavim kada je podnositelj prijave postupao u zloj vjeri u trenutku podnošenja prijave žiga, a u smislu te odredbe „zla vjera” znači „nepošteno postupanje koje ne odgovara kriterijima prihvatljiva ponašanja na tržištu”,
  - tužitelj nije dokazao da je intervenijent postupao u zloj vjeri,
  - naime, žig BIGAB rabi se od 1991.; prvo ga je rabio prethodnik sadašnjeg nositelja tog žiga, a potom sam nositelj, odnosno intervenijent, dok je tužitelj počeo rabiti znak BIGA tek 1996.,
  - usto, znak o kojem je riječ potjecao je od trgovačkog naziva društva koje je intervenijent naknadno stekao: Blidsberg Investment Group BIG AB,
  - intervenijent se stoga mogao slobodno prijaviti za registraciju tog žiga kao žiga Zajednice kako bi pojačao njegovu zaštitu na europskoj razini; tužitelj je slobodno mogao učiniti isto, ali se nije potrudio registrirati znak BIGA kao žig Zajednice premda ga je rabio od 1996.,
  - presuda Suda Europske unije od 11. lipnja 2009., Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, Zb., str. I-489.), ne dovodi u pitanje te zaključke jer je prethodna i glavna namjera intervenijenta bila zaštititi svoja prava na žig „na europskoj razini”, a ne spriječiti tužitelja da rabi žig BIGA; ta se namjera vidi iz činjenice da je intervenijent rabio osporavani žig u različitim državama

Europske unije prije nego što je podnio prijavu za njegovu registraciju kao žiga Zajednice,

- u vezi s tim nije važno to što je intervenijent u trenutku podnošenja prijave za registraciju znao, ili je barem trebao znati, da tužitelj rabi znak BIGA ni to što je tužitelj imao pravo na određen stupanj pravne zaštite neregistriranog žiga BIGA na temelju članka 2.4. stavka 1. točke (f) Konvencije Beneluxa o intelektualnom vlasništvu (žigovi i dizajni) potpisane u Den Haagu 25. veljače 2005., jer je utvrđeno da je intervenijent u svakom slučaju pravo imao ranije.

Zahtjevi stranaka

10 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku,
- naloži OHIM-u da proglasi ništavom registraciju žiga Zajednice na koju se odnosi zahtjev za proglašavanje ništavosti ili, podredno, da naloži OHIM-u da proglasi tu registraciju ništavom u dijelu koji se odnosi na proizvode iz razreda 7.,
- naloži OHIM-u snošenje troškova.

11 OHIM i intervenijent od Općeg suda zahtijevaju da:

- odbije tužbu,
- naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

Dopuštenost dokaza koji se prvi put iznose pred Općim sudom

12 OHIM osporava dopuštenost dokaza koje je tužitelj prvi put iznio pred Općim sudom. Riječ je o prilogima tužbi br. 19. i 20., koji sadržavaju preslike različitih dijelova intervenijentovih mrežnih stranica odnosno različitih stranica s mrežnog pretraživača, koje se odnose na žigove BIFA, FARMA i NIAB.

13 U vezi s tim valja primijetiti da je svrha tužbi koje se podnose Općem sudu nadzor zakonitosti odluka žalbenih vijeća OHIM-a u smislu članka 65. Uredbe br. 207/2009 i da se u postupku u svrhu poništenja ocjenjuje zakonitost pobijane mjere na temelju činjeničnih i pravnih elemenata koji su postojali u trenutku donošenja te mjere. U skladu s time, prema ustaljenoj sudskoj praksi, uloga Općeg suda nije ponovno ispitivanje činjeničnih okolnosti s obzirom na dokaze koji su prvi put izneseni pred njim. Prihvatiti te spise bilo bi protivno članku 135. stavku 4. Poslovnika Općeg suda na temelju kojeg podnesci koje su podnijele stranke ne mogu mijenjati predmet spora pred žalbenim vijećem (presuda Općeg suda od 11. studenoga 2009., Frag Comercio Internacional / OHIM – Tinkerbelle Modas (GREEN by missako), T-162/08, neobjavljena u Zborniku, t. 17.).

- 14 Iz toga slijedi da sporne spise treba proglasiti nedopuštenima jer su prvi put izneseni pred Općim sudom.

Meritum

- 15 U prilog tužbi tužitelj ističe jedan tužbeni razlog koji temelji na povredi članka 52. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009. Prema tužiteljevoj tvrdnji, žalbeno vijeće pogrešno je zaključilo da intervenijent nije postupao u zloj vjeri prilikom podnošenja prijave OHIM-u za registraciju osporavanog žiga kao žiga Zajednice.
- 16 Kao što je žalbeno vijeće ispravno ustvrdilo u točki 20. pobijane odluke, sustav registracije žiga Zajednice temelji se na načelu „prava prvenstva” propisanom u članku 8. stavku 2. Uredbe br. 207/2009. U skladu s tim načelom znak se može registrirati kao žig Zajednice samo ako tu registraciju ne priječi raniji žig, bilo da je riječ o žigu Zajednice, žigu registriranom u državi članici ili pri Uredu Beneluksa za intelektualno vlasništvo, žigu registriranom na temelju međunarodnih sporazuma koji imaju učinak u državi članici ili žigu registriranom na temelju međunarodnih sporazuma koji vrijede u Europskoj uniji. S druge strane, ne dovodeći u pitanje moguću primjenu članka 8. stavka 4. Uredbe br. 207/2009, ako treća strana samo rabi neki neregistrirani žig, to ne sprječava registraciju jednakog ili sličnog žiga kao žiga Zajednice za jednake ili slične proizvode ili usluge.
- 17 Primjenu tog načela ograničava, među ostalim, članak 52. stavak 1. točka (b) Uredbe br. 207/2009, u skladu s kojim se na temelju zahtjeva podnesenog OHIM-u ili protutužbe podnesene u postupku zbog povrede, žig Zajednice proglašava ništavim ako je podnositelj postupao u zloj vjeri kada je podnosio prijavu žiga. Ako se podnositelj zahtjeva za proglašavanje ništavosti želi pozvati na taj razlog, on mora dokazati postojanje okolnosti koje potkrepljuju zaključak da je nositelj žiga Zajednice postupao u zloj vjeri kada je podnosio prijavu za registraciju tog žiga.
- 18 Sud Europske unije pojasnio je način na koji treba protumačiti pojam zle vjere iz članka 52. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009 (vidjeti po analogiji presudu Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli iz točke 9. ove presude). Zaključio je da se o pitanju je li podnositelj prijave postupao u zloj vjeri, u smislu te odredbe, odlučuje na temelju sveukupne procjene u kojoj se uzimaju u obzir svi čimbenici mjerodavni za određeni predmet, a posebno sljedeće:
- činjenica da podnositelj prijave zna ili mora znati da treća strana, u barem jednoj državi članici, rabi jednak ili sličan znak za jednake ili slične proizvode, što bi moglo dovesti do zablude u vezi sa znakom za čiju je registraciju podnesena prijava,
  - namjera podnositelja prijave da spriječi tu treću stranu da i dalje rabi taj znak,
  - stupanj pravne zaštite koju uživa znak treće strane i znak za čiju je registraciju podnesena prijava.
- 19 Osim toga, Sud Europske unije zaključio je u točki 43. presude Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, navedene u točki 9. ove presude, da namjera sprječavanja prodaje određenih proizvoda može u određenim okolnostima označavati zlu vjeru podnositelja

prijave. O tome je osobito riječ kada se naknadno pokaže da je potonji registrirao znak kao žig Zajednice, a da ga nije namjeravao rabiti, samo kako bi spriječio ulazak treće strane na tržište.

- 20 S obzirom na navedeno, kao što je žalbeno vijeće ispravno istaknulo u točki 20. pobijane odluke, iz teksta presude Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, navedene u točki 9. ove presude, proizlazi da su tri čimbenika spomenuta u točki 18. ove presude samo primjeri iz skupa čimbenika koji se mogu uzeti u obzir u svrhu utvrđivanja je li podnositelj prijave žiga postupao u zloj vjeri u trenutku podnošenja prijave.
- 21 Dakle, treba smatrati da se, u okviru sveobuhvatne analize koja se provodi na temelju članka 52. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009, može uzeti u obzir i podrijetlo osporavanog znaka i njegova uporaba od trenutka kada je stvoren, kao i trgovačka logika na kojoj se temeljilo podnošenje prijave za registraciju tog znaka kao žiga Zajednice.
- 22 U ovom je predmetu nesporno da se osporavani žig rabi od 1991. Prvo ga je rabilo društvo Blidsberg Investment Group BIG AB, čiji inicijali čine žig BIGAB, a potom ga je od 1999. rabio intervenijent, nakon što je stekao sva prava povezana s tim žigom. Tužitelj je pak počeo rabiti znak BIGA tek 1996. Osim toga, na datum podnošenja prijave za registraciju osporavanog žiga taj znak nije bio registriran ni na europskoj razini ni na razini Beneluxa ni na nacionalnoj razini. Te okolnosti pokazuju da intervenijent nije ni stvorio ni rabio osporavani znak s namjerom stvaranja zablude u vezi s postojećim znakom niti se time na nepošten način natjecao s nositeljem tog znaka.
- 23 Osim toga, protivno tužiteljevim tvrdnjama, s trgovačkog je stajališta razumljivo da je intervenijent želio proširiti zaštitu osporavanog žiga njegovom registracijom kao žiga Zajednice. Tijekom razdoblja koje je prethodilo podnošenju prijave za registraciju broj država članica u kojima je intervenijent ostvarivao promet od proizvoda prodanih pod žigom BIGAB povećao se. Kao što je žalbeno vijeće ispravno utvrdilo u točki 32. pobijane odluke, to je bio uvjerljiv poticaj za podnošenje prijave za registraciju žiga Zajednice.
- 24 Ni inače se intervenijentu ne bi moglo prigovoriti da je registrirao osporavani žig ne namjeravajući ga rabiti i s isključivim ciljem sprječavanja treće strane da uđe na tržište, jer su se nakon datuma registracije proizvodi pod tim žigom prodavali u mnogobrojnim područjima Europske unije.
- 25 U vezi s tim važno je istaknuti da društvo u pravilu može zakonski zatražiti registraciju žiga ne samo za kategorije proizvoda i usluga koje prodaje u trenutku podnošenja prijave nego i za druge kategorije proizvoda i usluga koje namjerava prodavati u budućnosti.
- 26 U ovom predmetu ni na koji način nije dokazano da je intervenijent umjetno, bez trgovačke logike, zatražio registraciju osporavanog žiga za proizvode iz razreda 7., a prije svega dizalice, tim više zbog toga što nije osporeno da je i intervenijent prodavao proizvode iz tog razreda, premda pod drugim žigom. U skladu s tim sama činjenica da je prijava za registraciju obuhvaćala proizvode iz razreda 7., kojem pripadaju

proizvodi koje prodaje tužitelj, nije dokaz da je prijava bila potaknuta isključivo namjerom intervenijenta da spriječi tužitelja da i dalje rabi znak BIGA.

- 27 Osim toga, činjenica da podnositelj prijave zna ili mora znati da treća strana u barem jednoj državi članici već dugo vremena rabi jednak ili sličan znak za jednake ili slične proizvode, što bi moglo dovesti do zablude u vezi sa znakom za čiju je registraciju podnesena prijava, nije sama po sebi dovoljna za zaključak da je podnositelj prijave postupao u zloj vjeri (vidjeti u tom smislu presudu Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, t. 40., iz točke 9. ove presude). Stoga se ne može isključiti da u situaciji kada više proizvođača na tržištu rabi jednake ili slične znakove za jednake ili slične proizvode, što bi moglo dovesti do zablude u vezi sa znakom za čiju je registraciju podnesena prijava, podnositelj registracijom znaka može željeti ostvariti legitiman cilj (vidjeti presudu Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, t. 48., iz točke 9. ove presude). Kao što je napomenuo intervenijent, to posebno može biti slučaj kada podnositelj u trenutku podnošenja prijave za registraciju zna da treće poduzeće rabi žig obuhvaćen tom prijavom ostavljajući dojam na klijente da službeno distribuira proizvode koji se prodaju pod tim žigom, premda za to nije ovlašten.
- 28 Što se tiče tvrdnje da je intervenijent postupio nedosljedno želeći osigurati zaštitu osporavanog žiga kao žiga Zajednice, ali ne tražeći istu zaštitu za druga dva žiga čiji je nositelj (FARMA i NIAB), ta se tvrdnja ne bi mogla prihvatiti čak ni kada bi je se smatralo dopuštenom unatoč činjenici da je prvi put iznesena pred Općim sudom. Propisujući da svaka fizička ili pravna osoba može biti nositelj žiga Zajednice, članak 5. Uredbe br. 207/2009 pruža samo mogućnost registracije, a procjena o tome u potpunosti je prepuštena nositelju žiga. Iz toga slijedi da se dobra vjera podnositelja prijave ne može dovesti u pitanje samo zbog toga što je podnositelj nositelj drugih žigova, a nije podnio prijavu za registraciju tih žigova kao žigova Zajednice.
- 29 Postojanje eventualne zle vjere intervenijenta ne može se utvrditi ni samo na temelju činjenice da on nije proveo registraciju žiga BIGAB kao žiga Beneluxa, jer nositelj žiga donosi odluku o zaštiti žiga i na nacionalnoj razini i na razini Beneluxa odnosno na razini Zajednice isključivo na temelju svoje tržišne strategije te stoga nije ni na OHIM-u ni na Općem sudu da se upleću u njegovu procjenu.
- 30 Treba dodati da se u svrhu utvrđivanja je li podnositelj prijave žiga postupao u zloj vjeri u obzir može uzeti ugled koji je taj znak uživao u trenutku podnošenja prijave za njegovu registraciju kao žiga Zajednice, jer razina ugleda može opravdati podnositeljev interes da osigura širu pravnu zaštitu tog znaka (presuda Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, t. 51. i 52., iz točke 9. ove presude).
- 31 Kada je o tome riječ, u trenutku podnošenja prijave za registraciju osporavani žig rabio se već približno 14 godina. Nadalje, kao što je žalbeno vijeće zaključilo u točki 32. pobijane odluke, taj je žig doživio rast u Europi tijekom godina koje su prethodile njegovoj registraciji kao žiga Zajednice. Taj je rast osnažio ugled žiga, a to ide u prilog pretpostavci da je intervenijent imao legitiman trgovački interes osigurati opsežniju zaštitu tog žiga te da on stoga nije postupao u zloj vjeri prilikom podnošenja prijave za registraciju.
- 32 Prema tomu, nije važno jesu li proizvodi koje je tužitelj prodavao pod žigom BIGA slični ili jednaki proizvodima koje je intervenijent stavljao na tržište pod osporavanim

žigom, jer ni u kojem slučaju nije dokazano da je isključiva svrha registracije bila spriječiti tužitelja da rabi žig BIGA.

- 33 Jednako tako, to što je nekoliko tjedana nakon uspješne registracije osporavanog žiga intervenijent uputio službenu pisanu obavijest tužitelju i jednom drugom društvu, zahtijevajući da prestanu rabiti znak BIGA u trgovačkim odnosima, nije znak zle vjere, jer takav zahtjev ulazi u područje primjene prava koja proizlaze iz registracije nekog žiga kao žiga Zajednice, kao što je propisano člankom 9. Uredbe br. 207/2009.
- 34 Što se tiče tužiteljeva argumenta da je on rabio znak BIGA u zemljama Beneluxa prije nego što se osporavani znak počeo rabiti na tom istom području, to nije dovoljno da se ospori pretpostavka da je intervenijent postupao u dobroj vjeri u trenutku podnošenja prijave za registraciju. Naime, čak i da je to utvrđeno, ta činjenica ne utječe na zaključak da je osporavani žig stvoren i rabljen u trgovačkim odnosima prije tužiteljeva žiga. Osim toga, kao što je žalbeno vijeće utvrdilo u točki 26. pobijane odluke, u načelu ništa nije priječilo tužitelja da registrira žig BIGA i na nacionalnoj razini i na razini Beneluxa ili Zajednice, čime bi ga mogao zaštititi od registracije osporavanog žiga kao žiga Zajednice.
- 35 Naposljetku, ne može se prihvatiti tvrdnja da je žalbeno vijeće pogriješilo pozivajući se na „poštenu praksu u industrijskoj ili trgovačkoj djelatnosti” iz članka 12. Uredbe br. 207/2009 u svrhu definiranja „zle vjere” u smislu članka 52. stavka 1. točke (b) iste uredbe.
- 36 Doduše, točno je da se predmet tih dviju odredaba razlikuje: članak 12. Uredbe br. 207/2009 odnosi se na postupanje treće strane prema nositelju žiga, dok se članak 52. stavak 1. točka (b) odnosi na postupanje samog nositelja u trenutku podnošenja prijave za registraciju žiga kao žiga Zajednice. Međutim, žalbeno vijeće ni u kojem slučaju nije pogriješilo razmatrajući usporedo te dvije odredbe, jer je to opravdano činjenicom da obje imaju svrhu kazniti nepoštenje u trgovačkim odnosima.
- 37 U svakom slučaju, tumačeći pojam zle vjere u smislu članka 52. Uredbe br. 207/2009 žalbeno vijeće nije se ni na koji način ograničilo na usporedno razmatranje tih dviju odredaba. Naprotiv, kao što proizlazi iz točaka 22. do 34. ove presude, žalbeno vijeće ispravno je primijenilo načela tumačenja koja je u tom pogledu utvrdio Sud Europske unije u presudi Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli iz točke 9. ove presude.
- 38 S obzirom na sve gore navedeno valja zaključiti da je žalbeno vijeće u točki 33. pobijane odluke s punim pravom utvrdilo da intervenijent, čak i ako je znao ili trebao znati da tužitelj rabi znak BIGA pri prodaji vertikalnih miješalica za stočnu hranu, nije postupao u zloj vjeri podnoseći prijavu za registraciju osporavanog žiga.
- 39 U skladu s tim jedini tužbeni razlog, kao i cijelu tužbu, treba odbiti kao neosnovane.

Troškovi

- 40 Sukladno odredbama članka 87. stavka 2. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.

41 Budući da tužitelj nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje troškova sukladno zahtjevu OHIM-a i intervenijenta.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (drugo vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Tužba se odbija.**
- 2. Društvu Peeters Landbouwmachines BV nalaže se snošenje troškova.**

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourg 14. veljače 2012.

[Potpisi]

---

* Jezik postupka: engleski